

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788756752.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Næste morgen kl. 8 var vor rejse til Slangstrup bestemt. Jeg havde dagen iforvejen skrevet til mine venner på søkadetakademiet, kommandør Wulffs, at jeg den næste morgen rejste til Slangstrup for at vies til professor Heiberg. Vor morgenkaffe nød vi i haven, hvor Heiberg snart indfandt sig. Klokken slog 8, men endnu så vi intet til vognen, der skulle befordre os. Utålmodig gik Heiberg hvert øjeblik ud for at se ned ad gaden, om den ikke var til at øjne, men vendte mere og mere utålmodig tilbage. Endelig lod den sig tilsyne, og han kom for at underrette mig derom og bede mig om at gøre mig færdig. Heibergs moder tog en moderlig og kærlig afsked med mig og sin elskede søn. Også min unge tilbeder Georg, der nu af kærlighed til Heiberg havde bragt sit sind i ro, sagde mig et venligt og højtideligt farvel. Da Heiberg og jeg befandt os ene i den lukkede vogn, der nu i rask trav rullede ned ad gaden, greb han min hånd og kyssede den inderligt; og således siddende ene ved hinandens side havde vi nu tid til at udtale mangt et ord, mangen en beslutning; og vi overgav os til skønne forhåbninger for fremtiden.